

Četnický fenomén se stal celoplanetární normou spolku NATO

Jaroslav Doubrava

Koncem července 2024

Napsáno na Ústecku v Telnici kousek od saských hranic

Sjezd fanoušků spolku NATO kdesi v USA v červenci 2024 ničím nepřekvapil. Jenom potvrdil neoficiální vyhlášení války Ruské federaci. A také sjezd spolku NATO potvrdil, že se chce angažovat úplně všude ve světě. Podívejme se na to, co znamená, že NATO se chce stát celosvětovým arbitrem mravopočestnosti.

Problému Ukrajiny se věnuje kde kdo. Ale asijsko – tichomořský rozměr válečných maniakálních představ šéfů NATO v čele s úředníky z USA, je přehlížen, protože pro nás je stěžejní Ukrajina. Proto se zaměřím na četnický příběh ve směru na Asii.

Nic nového se neděje

V knize dokončené na přelomu jara a léta 2024 nazvané „Válka civilizací aneb Nejen o americko - ruské válce na Ukrajině vzor 2024“ jsem mj. připomenul něco, co se nabízí jako určité srovnání summitu v roce 1999 a v roce 2021. A se summitem 2024. Také v roce 1999 se konal ve Washingtonu. Měl něco společného se summitem z června 2021 v Bruselu: Vůni trapnosti vycházející ze samotné síly aliance NATO. Rok 2024: je mutací obojího.

V knize jsem upozornil: „V době konání obou summitů aliance NATO jednala rozporuplně. V roce 1999, v době občanské války v Jugoslávii, útočila aliance NATO na proruské Srbsko. Také nechtěně otevřela Balkán islamistům. V roce 2021 bylo NATO pod tlakem kvůli zhroucení aliančního angažmá v Afghánistánu a přitom se snažilo vyvolat představu důležitosti a nepostradatelnosti pro lidstvo.

V roce 1999 NATO začalo éru snahy stát se světovým četníkem. To nakonec vedlo k propuknutí druhé studené války. V roce 2001 na bruselském mikro summitu chtěli Američané skrze NATO ochránit vesmír před vůdci Číny a Ruska a státy EU v alianci k tomu Američanům souhlasně hýkali.“ V roce 2024 již tvrdí: Ano jsme četníky a budeme četníky světa, a demokratické státy jsou tomu rády.

Vraťme se k roku 1999

V roce 1999 vrcholný summit NATO měl být původně velkolepou oslavou padesátileté historie aliance. Nakonec se dostalo i na novou strategickou koncepci, která je budoucností aliance. (viz Lidové noviny, 26.4.1999, František Šulc, Summit: NATO se chce stát světovým četníkem)

Redakční titulek o NATO jako světovém četníkovi byl trefný. V knize Válka civilizací jsem to komentoval takto: „...Připomeňme si reakci levicově a středově smýšlejících v roce 1999, kteří na agresi NATO vůči Srbsku reagovali negativně. Viz reakce (Právo, 29. 4. 1999) od Zdeňka Jičínského (poslanec za ČSSD):

„Tato vojenská akce se všemi rozpornými důsledky, jež všechny nelze ani předvídat, znamená zlomový předěl v mezinárodním vývoji po rozpadu Sovětského svazu a jeho impéria. Tato operace je v rozporu s programovými zásadami Socialistické internacionály o mírovém utváření poměru v Evropě a ve světě. Vliv soc. dem. stran na samostatné utváření EU i

vzhledem k USA se výrazně oslabí. EU tak zřejmě i v budoucnosti zůstane politickým trpaslíkem, protože rezignuje na vlastní roli a přijímá vedoucí úlohu USA.

Obyvatelé Sierry Leone, Súdanci, Angolané, Eritrejci nebo Etiopané nevyvolali stejnou mobilizaci mezinárodního společenství jako Kosovci... Dovolávání se obrany lidských práv se proto jeví jako účelové a nepřesvědčivé. Podle J. Pilgera "myšlenka, že bombardování Jugoslávie, vedené NATO, má co do činění s ‚morálním účelem‘ (Blair) a ‚principy humanity, které považujeme za svaté‘ (Clinton), uráží jak paměť, tak inteligenci". Je skutečně krutým svědectvím vývoje současné euroamerické civilizace představované USA a NATO a špatným znamením pro třetí tisíciletí, když NATO, organizace, jež má ve svém programu obhajobu demokracie a lidských práv, považuje za možné s takovýmto odůvodněním hospodářsky zničit národ a stát a vrhnout jej o desítky let zpátky a poté přijít s návrhem plánu na jeho obnovu - i dalších zemí, jež se rovněž staly přímo i zprostředkovaně obětí této apokalyptické zkázy..."

Dlouhý text Zdeňka Jičínského poukazuje na intuitivní obavy z nové četnické role NATO. Morálka, demokracie, humanita ztratily svou pozitivní hodnotu. Stávají se doslova automaticky omluvou pro politicky motivovanou agresi. Je to totéž co dříve křesťanská snaha o rozšíření božího království nebo současný džihád islamistů..."

Konec citace.

Bod číslo 30

V neskutečně užvaněném a pompézním „Prohlášení z washingtonského summitu vydaném hlavami států a předsedy vlád účastnicími se zasedání Severoatlantické rady ve Washingtonu, D.C. 10. července 2024“ je v bodu 30. uvedeno: „Setkáme se s vedoucími představiteli Austrálie, Japonska, Nového Zélandu a Korejské republiky a s Evropskou unií, abychom projednali společné bezpečnostní výzvy a oblasti spolupráce. Indo-Pacifik je pro NATO důležitý, vzhledem k tomu, že vývoj v tomto regionu přímo ovlivňuje euroatlantickou bezpečnost. Vítráme pokračující příspěvky našich asijsko-tichomořských partnerů k euroatlantické bezpečnosti. Posilujeme dialog s cílem řešit meziregionální výzvy a posilujeme naši praktickou spolupráci..."

Samotný spolek NATO má co dělat, aby pochopil a uhlídal sám sebe a chce radit po světě?

V americkém válečnickém tisku v jednom článku věnovaném nadcházejícímu summitu NATO (8. července 2024 -<https://www.defensenews.com/pentagon/2024/07/08/biden-to-host-nato-summit-g geared-at-managing-expectations/>) se ozývaly podivné vzdechy:

„Navzdory pečlivě koordinovaným zprávám mnoho členů aliance přijede do Washingtonu hledat ujištění, nebo se dokonce pokusí zajistit se proti Trumpově bičování v jeho druhém funkčním období... Abych byl upřímný, považuji tuto představu, že aliance bude připravena na budoucnost nebo dokonce na Trumpa, trochu směšná," řekl John Deni, bývalý poradce amerických vojenských vůdců v Evropě, na tiskové konferenci pořádané Atlantickou radou. Bod 30. v prohlášení ze summitu je pouze našlehanou pěnou.

Publicista František Roček upozorňuje, že USA jako globální mocnost disponují ne-globálním zmenšujícím se počtem blízkých spojenců – většina jsou členové NATO, státy spoléhající se na jadernou ochranu USA, tedy Japonsko a Jižní Korea, nebo primárně anglicky mluvící, tedy Austrálie a Nový Zéland.

Krutá realita Bryenovců

Sny o expanzi NATO jsou většinou kouřové; pokud mají asijské země zdravý rozum, nebudou se vázat na NATO upozorňují dva autoři (STEPHEN BRYEN A SHOSHANA BRYEN, 11. 7. 2024 - [asiatimes.com](https://www.asiatimes.com) a též v www.jewishpolicycenter.org/2024/07/11/imperial-nato-is-on-the-way/).

Sarkasticky upozorňují: „NATO je Severoatlantická aliance. Název měl být změněn již dávno, když NATO přesunulo své těžiště a operace na jih a východ. NATO se opět mění,

nejzávažněji rozšiřováním své členské základny, ale bez jakéhokoli důkladného plánování toho, jak zabezpečit svá nová křídla...

Podle vnitřního plánu musí NATO navýšit počet svých rozmístěných nebo nasaditelných jednotek o 35 až 50 brigád. Vedení NATO bude muset přesvědčit své členy, aby rozšířili své armády, vybavili je a měli dopravní a zásobovací kapacity na podporu v poli...

NATO by mohlo mít celkem až 250 000 vojáků. Výchova a výcvik velkého počtu vojáků v zemích NATO je náročný úkol; Může to být také nemožné. Ve většině Evropy a ve Spojených státech je nábor vojáků hluboko pod úrovní, kde by měl být..."

A do toho se objevují hlasy, že prý je nebezpečnou pro NATO i Čína. Je to legrační. NATO předkládá plány na rozšíření své členské základny a svých kapacit, a cítí, že to jsou spíše tlachy než co jiného, upozorňuje Čínu, že zlobí a kde koho prý ohrožuje a jsou pyšní, že demokratičtí přátelé v Tichomoří hledají deštník NATO.

Summitu se účastnila Austrálie, protože političtí šéfové chtějí využít vojenského know-how NATO. Nový Zéland chce, aby je USA chránily před velmi vzdálenou Čínou.

„Japonský premiér a jihokorejský prezident jsou tam a zjevně věří vizi generálního tajemníka NATO Jense Stoltenberga, že NATO se musí postavit jak Rusku, tak Číně..." upozorňuje článek.

Je směšné si myslet, že NATO by mohlo mít vliv na tyto problémy:

Japonsko má dlouhodobé nevyřešené problémy se Severními teritorii (Kurilskými ostrovy), které na konci druhé světové války obsadil SSSR.

Japonsko se obává, že po "vyřešení" tchajwanské otázky brzy převezme tichomořský řetězec prvních ostrovů; Tchaj-wan sedí přímo ve středu řetězce. Čína má územní nároky na ostrovy teoreticky spravované Japonskem, v podstatě na ostrovy Senkaku – které Čína nazývá Tiao-jü-t'iou.

V Japonsku je přes 60 000 placených Američanů - vojenského personálu a kontraktorů, a platí dalších 25 000 japonských dělníků.

Autoři dále upozorňují:

„... Je těžké si představit, jak by NATO mohlo být jakkoli skutečně nápomocno oběma stranám, naopak mohlo by zkomplikovat americko-japonské a americko-jihokorejské vztahy přidáním dalšího velitelského komplexu, který by stál mezi nimi a jejich americkým sponzorem.

Stejně tak stojí za to se ptát, co by NATO získalo ze vztahů s hlavními americkými klienty v Asii. NATO nemá žádnou schopnost projekce síly ve vztahu k Asii. Není toho mnoho, co by NATO mohlo položit na stůl v jakémkoliv skutečném zájmu Japonska nebo Koreje, kromě politiky..."

Slova těchto autorů nelze brát na lehkou váhu. Stephen D. Bryen je bývalý úředník amerického ministerstva obrany; Shoshana Bryenová je ředitelkou Centra pro židovskou politiku.

USA to opět pohnojily?

Seriózní badatelé v odborných člancích a knihách již zřetelně identifikovali jako strůjce dnešních těžkých bojů na Ukrajině Spojené státy americké. Pracovali na eskalaci problémů v oblasti Ukrajiny již od začátku 21. století. Stále více je na obzoru názor, že na to nakonec doplatí, podobně jako doplatili na válku ve Vietnamu, v Afghánistánu a v Iráku.

V prestižních hongkongských mezinárodně zaměřených novinách v den, kdy NATO pustilo do světa své ukecané „Prohlášení“, v novinách se objevil titulok: „Summit NATO doprovázený vzestupem konkurenční SCO“ (Stefan Wolff, 10. 7. 2024 - <https://asiatimes.com/2024/07/nato-summit-matched-by-rise-of-rival-sco/>)

Autor upozorňuje, že lídři NATO se scházejí několik dní poté, co Čína a Rusko vychvalují rychlý růst své euroasijské protiváhy Šanghajske organizace pro spolupráci. A uvádí: „... Za titulky o válce na Ukrajině se rýsuje ještě významnější výzva. Není pochyb o tom, že svět je svědkem rekonfigurace stávajícího mezinárodního řádu. Zdá se, že Čína a Rusko se setkávají v alianci, která bude postavena přímo proti kolektivnímu Západu. Posledním projevem tohoto posunu byl summit Šanghajske organizace pro spolupráci (SCO/ŠOS) ve dnech 3. a 4. července v kazašské Astaně.

ŠOS má svůj původ v mechanismu "Šanghajske pětky", který v roce 1996 založily Čína, Rusko, Kazachstán, Kyrgyzstán a Tádžikistán. Ta se o pět let později přeměnila na ŠOS, k níž se připojil Uzbekistán. Indie a Pákistán se připojily v roce 2017, Írán v roce 2023 a Bělorusko bylo přijato minulý týden na summitu v Astaně. Afghánistán a Mongolsko mají v ŠOS status pozorovatele. Turecko, které je členem NATO, je jedním ze 14 takzvaných partnerů pro dialog napříč Asií, Blízkým východem a jižním Kavkazem.

Tvrdě jemný vzkaz papalášům z NATO

Existují jasné známky toho, že Čína a Rusko mají ambice proměnit ŠOS v impozantnější protiváhu Západu.

Je doslova legrační, jak demokracií a lidskými právy nasáklý politický text Prohlášení NATO má proti sobě též demokraticky orientovanou touhu po spravedlivém řádu z čínské duše: Prezident Si Ťin-pching poznamenal, že Rusko a Čína "by měly pokračovat v udržování původní touhy po trvalém přátelství... a neúnavně usilovat o ochranu našich legitimních práv a zájmů a o ochranu základních norem upravujících mezinárodní vztahy".

Na summitu ŠOS Putin připomenul, že "multipolární svět se stal realitou ... Šanghajske organizace pro spolupráci a BRICS (obchodní blok zahrnující Brazílii, Rusko, Indii, Čínu a Jižní Afriku) jsou hlavními pilíři tohoto nového světového řádu... Toto sdružení je mocnou hnací silou globálních rozvojových procesů a nastolení skutečné multipolarity..."

Jistě směrem ke spolku NATO směřovala tato slova - Si Ťin-pching řekl, že ŠOS potřebuje "mít kompletní soubor opatření v rámci mechanismů bezpečnostní spolupráce, protože více obranných linií nám poskytne větší ochranu".

Wolff v článku upozorňuje:

„To je možná zatím nejjasnější známka toho, že ruské a čínské názory na ŠOS jako na budoucí protiváhu NATO se začínají sblížovat. Existují také další (ne tak) jemné známky toho, že Rusko a Čína používají různé nástroje k posílení své relativní pozice vůči Západu. Zdá se, že strategií je pokusit se oslabit NATO a vrazit klín mezi USA a evropské členy. Již nyní probíhají kroky k podpoře vztahů s členskými státy NATO, které jsou více nakloněny Rusku a Číně, jako je Maďarsko a Slovensko.

Si Ťin-pching i Putin ve svých oficiálních prohlášeních zdůraznili myšlenku Eurasie. Pro obě strany to znamená omezení role USA v regionu.

Pro Putina je hlavní cestou "nový systém bilaterálních a multilaterálních záruk kolektivní bezpečnosti v Eurasii". Dlouhodobým plánem je "postupné ukončování vojenské přítomnosti vnějších mocností v euroasijském regionu" ...“

NATO versus ŠOS?

Kvůli hlouposti politiků v USA a v EU se od února 2014 v oblasti Ukrajiny ničí obce a města a zemřela spousta lidí. První výstřely a první bombardování měst a vesnic mají na svědomí ultrapravicoví západní Ukrajinci. Tím dochází k obrovským ekonomickým škodám v Rusku, na Ukrajině, v EU i v USA.

V knize Válka civilizací jsem mj. napsal: „...Důsledky tohoto západního jednání se projevují i v Asii. Francouzský vědec zabývající se geopolitickou Alexandre Del Valle v červnu 2022 napsal: V roce 1997 americký stratég Zbigniew Brzezinski v knize The Grand Chessboard

vysvětlil, že Eurasie je ústředním jevištěm světové politiky a hlavním tématem pro Ameriku. ...bez Ukrajiny Brzezinski tvrdil, že Rusko už nemůže být impériem, a proto je užitečné "pracovat" s touto zemí (Ukrajinou) rozpolcenou mezi prozápadním katolicko-nacionalistickým Západem a jihovýchodem více propojeným s Ruskem. ...

... Brzezinski na konci života uznal, že protiruská strategie NATO radikalizovala Kreml a riskovala, že ho nažene do náručí Číny. Tvůrce doktríny zadržování Georges Kennan nazval tuto strategii "nejhorší geopolitickou chybou". Což bylo potvrzené slavným diplomatem Henry Kissingerem a nejprestižnějším geostratégem současnosti Američanem Johny Mearsheimerem. V časopise Foreign Affairs obviňuje Spojené státy, že "vyprovokovaly Putina" k odporu...“

Dlouhý citát od známého francouzského vědce ukazuje, že i v západním světě řada myslitelů ví, o co se jedná, tedy to, o čem česká oficiální vládně - dezinformační média nepíší...“

K tomu dodejme: Dnes je jasné, že pro Čínu konfrontace nemá význam. Čínská snaha je ekonomická, zaměřená na posílení obchodních a infrastrukturních vazeb mezi Čínou a EU. NATO je pro Čínu jenom kýbl potížistů – dílem naivních, dílem hloupých. Pro Čínu je důležitější propagovat svou iniciativu Pás a stezka a své dopravní koridory.

NATO v Asii má a bude mít jenom bezvýznamnou roli, jako sluhové v režii USA.

U Šanghajské organizace pro spolupráci (angl. zkratka SCO, česky ŠOS) nejde o bezpečnostní konkurenci NATO. Je to organizace primárně hospodářsky zaměřená. Má jenom pro boj s terorismem Regionální protiteroristickou strukturu (SCO RATS).

Vztahy mezi některými členy ŠOS nejsou ideální kvůli hraničním sporům: Indie a Pákistán a také Indie a Čína mají dlouhodobý – a někdy násilný – spor o hranice.

Stefan Wolff, německý politolog, je specialistou na mezinárodní bezpečnost, zejména na řízení, urovnání a prevenci etnických konfliktů, a profesorem mezinárodní bezpečnosti na univerzitě v Birminghamu. Proto nelze brát na lehkou váhu jeho upozornění:

„Bylo by chybou, kdyby Západ ŠOS zavrhl jako bezvýznamnou. Je mnohem větší než NATO, a to jak z hlediska území, tak počtu obyvatel, a má také významnou oporu v Evropě přes Rusko a Bělorusko. A její země tvoří 30 % celosvětového HDP.

S tím, jak se vztahy Číny a Ruska stávají těsnějšími, jejich vliv v celé Eurasii zcela jistě poroste a rozšíří se – pokud se je Západ ... nebude snažit rozdělit, místo aby je ještě více sbližoval...“

Světová válka na prahu Asie

Státy NATO, aniž je přímo zmiňuje, staví na vedlejší kolej i Dr. Yano Yoshiaki, zvláštní hostující profesor na Univerzitě Takushoku a na univerzitě v Gifu (bývalý generálporučík Japonských pozemních sil sebeobrany a prezident Japonského fóra bezpečnosti, výzkumné skupiny se sídlem v Tokiu) v rozhovoru pro křesťansky orientovaný měsíčník www.thepostil.com.

V rozhovoru vydaném 1. 7. 2024 Dr. Yano vyjádřil svůj pohled na místo Japonska v měnícím se globálním řádu, a na to, jak se zintenzivňují bezpečnostní výzvy urychlující odklon od monopolárního světa Západu.

V článku „Geostrategie Yano Yoshiakiho pro nové globální paradigma“ upozorňuje: „Půl tisíciletí geopolitického času se chýlí ke konci. Zeměkouli stále více ovládají evropské a americké politické zřízení od doby, kdy Španělsko a Portugalsko začaly na konci 15. století vládnout vlnám a poté cizím zemím. Po více než dvou desetiletích jednadvacátého století se tento globální řád – na který nyní dohlíží nástupnická mocnost Evropy, Spojené státy – rozpadá. Japonsko musí pochopit, že nastává nová a neznámá éra, a podle toho se přizpůsobit.“

NATO vůbec nereaguje na krizi, kterou se v Evropě vůbec nezabýváme. Dr. Yano upozornil, že věk námořní moci se chýlí ke konci a věk pozemních mocností je blízko.

Varuje, že první ukáзка krize je tady. Velké problémy lodní dopravy v Rudém moři ze strany jemenských Hútíů jsou toho důkazem.

Faktografická poznámka: Hútíové odpálili velké množství balistických raket na izraelský přístav Ejlat v Rudém moři, který je od listopadu bez práce. Asi pět procent izraelského dovozu kdysi přicházelo přes Ejlat. Nyní byl tento obchod přesměrován do středomořských přístavů s výrazně vyššími náklady, zatímco ekonomika jižního Izraele utrpěla velkou ránu. Gideon Golber, generální ředitel přístavu Ejlat, požadoval, aby USA zasáhly. Izrael není jediná země, která trpí takovými útoky. Přístavy jako Massawa, Port Súdán a Berbera v Africkém rohu se také staly městy duchů, zatímco doprava přes Suezský průplav je dnes také slabá, že Egypt, který vybírá mýtné za tranzit, trpí značnými ekonomickými škodami. (2. 7. 2024, <https://tomdispatch.com/turning-the-red-sea-redder/>)

Jedná se o zlomový bod v geopolitické historii.

"Strategie A2/AD [Anti-Access Area Denial] (Odepření přístupu do oblasti) rychle postupuje. "Nyní je možné použít pozemní (vojenské) platformy k omezení námořní síly asymetricky ve prospěch pozemních sil... Například, "bezpilotní letouny se ukazují jako vysoce účinné proti západním plavidlům v Rudém moři. Húsiové používají levné zbraně, aby čelili složitým námořním a leteckým silám vydržovaným velkými státními rozpočty. ... Západní síly jsou nuceny reagovat nepřiměřeně kvůli obrovské rozpočtové propasti mezi, řekněme, námořnictvem Spojených států a partyzány Houthiů. Obtěžování lodí drony stojí velmi málo. Naproti tomu to zahrnuje enormní výdaje na stavbu a vybavení lodí amerického námořnictva a následné odpalování drahých raket na území kontrolované Hútíi. S každým takovým nepřiměřeným střetnutím Houthiové vytahují ze Západu mnohem vyšší cenu, než jakou Západ vytahuje z Houthiů."

Tuto výhodu mohou využívat i pevninské státy jako Rusko, Čínská lidová republika, Írán a další státy, které jsou ve sporu s Američany. Mohou Západ unavit tempem, které je pro USA a její evropské spojence (a Japonsko) neudržitelné.

Dr. Yano, generálporučík ve výslužbě, varuje: "Západní kultura jakoby pluje na myšlence volného obchodu, který je zase umožněn otevřeným mořem. Ale tohle všechno se ztrácí. Dokonce i ve vesmíru metody jako elektromagnetické pulzní zbraně a kybernetické útoky snižují dominanci Západu v oblasti, která byla kdysi považována za široce otevřenou a volně přístupnou."

Ukazuje mapu zcela odlišného světa, než toho, ve kterém je NATO: Mořské mocnosti neovládají pevninu, ale naopak ty na souši ovládají moře. Pozemní mocnosti mohou stále více odpírat přístup starým západním námořním silám pomocí bezpilotních letounů a raket, včetně hypersonických zbraní.

Nikde to není zřejmější než v Eurasii, kde je na vzestupu řada nezápadních pozemních mocností. Argumenty Ruska a Číny pro nový, multipolární a neintervencionistický světový řád se stále více opírají o technologie schopné udržet západní síly na uzdě, varuje japonský generál.

Dodává, že nikde to není zřejmější než v Eurasii, kde je na vzestupu mnoho různých druhů nezápadních pozemních mocností. Argumenty Ruska a Číny pro nový, multipolární světový řád se stále více opírají o technologie schopné udržet západní síly na uzdě.

Japonský zpěv plný rozpaků

Na rozsáhlé rozbory důvodů spolupráce některých států tzv. Indo-Pacifiku s USA není místo, ale pokračujme v krátkém exkurzu do Japonska. Jako zajímavá sonda poslouží výňatky z

projevu japonského premiéra Kišidy 11. dubna 2024 na společném zasedání Kongresu v americkém Kapitolu ve Washingtonu.

Kišida se vytahoval, že Japonsko posílilo roli na amerického globálního partnera (<https://asia.nikkei.com>)

Je to úžasná ukázka vlezdoprdelismu:

„...Mezinárodní řád, na jehož budování Spojené státy pracovaly po generace, čelí novým výzvám, výzvám od těch, jejichž hodnoty a principy jsou velmi odlišné od těch našich. Svoboda a demokracie jsou v současné době ohroženy po celém světě. Změna klimatu způsobila přírodní katastrofy, chudobu a vysídlování v celosvětovém měřítku. V pandemii COVID-19 trpělo celé lidstvo.

Rychlý pokrok v technologii umělé inteligence vyústil v bitvu o duši umělé inteligence, která zuří mezi jejím příslibem a nebezpečím. Rovnováha ekonomické moci se mění. Globální Jih hraje větší roli v reakci na výzvy a příležitosti a volá po tom, aby byl hlasitější hlas.

Pokud jde o sousedství Japonska, současný vnější postoj Číny a její vojenské akce představují bezprecedentní a největší strategickou výzvu nejen pro mír a bezpečnost Japonska, ale i pro mír a stabilitu mezinárodního společenství jako celku...

...Japonsko se v průběhu let změnilo. Změnili jsme se ze zdrženlivého spojence, který se vzpomíná z devastace druhé světové války, na silného, odhodlaného spojence, který se dívá ven do světa.

Japonsko změnilo svou národní bezpečnostní strategii. Nejistota ohledně budoucí stability indicko-tichomořského regionu nás přiměla změnit naši politiku a samotné myšlení. Já sám jsem stál v čele úsilí o to, aby naše dvoustranné spojenectví bylo ještě silnější.

V roce 2022 jsme oznámili, že do roku 2027 zajistíme podstatné navýšení našeho obranného rozpočtu na 2 % HDP, disponujeme schopnostmi protiúderu a zlepšíme kybernetickou bezpečnost. Dnes je odstrašení, které naše Aliance poskytuje, silnější než kdy jindy, podpořené rozšířeným americkým odstrašováním Japonska.

Japonsko přijalo přísné sankce proti Rusku v důsledku jeho agrese vůči Ukrajině. Oznámili jsme pomoc Ukrajině ve výši více než 12 miliard dolarů, včetně systémů detekce proti dronům. Je to součást balíčku pomoci NATO, a ano, spolupracujeme s NATO na druhém konci světa, než je ten náš...“

Rétorika je stejná jako u povídalek z NATO. Ale to neznamená, že Japonci Kišidovy válečné plány podporují. Poslední průzkum zveřejněný v Japonsku ukázal, že míra podpory Kišidova kabinetu klesla na 15,5 %, což je nové minimum od roku 2012, kdy se japonská Liberálně demokratická strana vrátila k moci. To je rána pro Fumia Kišidu, který se právě vrátil ze summitu NATO.

Kišidu kritizoval i profesor Dr. Yano Yoshiaki. "Spojené státy pravděpodobně opustí Japonsko dříve, než japonský lid vyzve k nezávislosti na Americe," říká Dr. Yano.

Upozorňuje, že je chybou, co naopak oslavují hlupáči z NATO.

Dr. Yano pro www.thepostil.com uvedl, že japonský premiér Kišida Fumio v posledních týdnech nasměroval Japonsko ještě hlouběji do sféry vlivu Washingtonu, než byla země za vlády bývalého premiéra Abe Šinzóa. Abe byl všeobecně považován za přátelského a spolupracujícího amerického spojence, ale v dubnu premiér Kišida navštívil Washington a slíbil, že on a jeho země budou "globálním partnerem" Spojených států.

Dr. Yano nicméně vidí, že se vyvíjí geopolitický proces, který je v rozporu se současnými novinovými titulky o růstu americko-japonských vztahů.

Ale obecně se potvrzuje, že co říkali politici na sjezdu papalášů NATO, nemusí mít nakonec s realitou moc společného. Totéž platí např. i o spolupráci s Japonskem.

„Japonský jen se propadá. Totéž platí o japonském obranném rozpočtu“ – tak zněl titulěk v amerických novinách z 8. 7. 2024 (www.nytimes.com/2024/07/08/business/japan-yen-defense-spending.html).

V článku newyorské noviny upozorňují: Letošní propad jenu na téměř 40 letém minimu podkopává japonské plány na militarizaci. Vláda snížila objednávky letadel a úředníci varují, že hrozí další škrt. Japonsko nakupuje většinu svého vojenského vybavení od amerických společností v transakcích prováděných v dolarech. Kupní síla vlády byla drasticky narušena klesající hodnotou jenu. Satoši Morimoto, bývalý japonský ministr obrany, upozornil, že hodnota obranného rozpočtu za pět let „byla fakticky snížena o 30 procent.“

Povzdech nakonec

Sjezd fanoušků NATO zvaný též summit připravil oblast EU a Velké Británie o budoucnost. Slavnostně si potvrdili, že přišli o lacinější a dostupnější energetické suroviny z oblasti Ruské federace, přišli o mimořádně velký nenasytný ruský trh, získali pověst vyděračů a oblastí, kde není jistota, že státy, korporace a firmy budou dodržovat sjednané kontrakty. Důvěryhodnými přestaly být i jejich banky. Politické sankce oddělily USA a státy tzv. Západu od ostatního světa.

Zvýšené zbrojení je zbytečné, nákladné a peníze chybí především zdravotnictví, školství a hasičskému záchrannému sboru.

Nepříjemné signály postihují stále více i USA. V Kongresu 9. července učinila americká ministryně financí Janet Yellenová mimořádné přiznání: Dedolarizace je nyní její největší obavou. V [asiatimes.com](https://asiatimes.com/2024/07/yellens-de-dollarization-fears-will-only-get-worse/) 12. 7.2024 se objevil článek (<https://asiatimes.com/2024/07/yellens-de-dollarization-fears-will-only-get-worse/>), kde se mj. uvádí: V letech 2022 a 2023 bylo jasné, tvrdí ekonom Stephen Jen, generální ředitel společnosti Eurizon SLJ Capital, že ztráta podílu dolaru na trhu se zrychluje. Bylo to loni, kdy podíl dolaru na celkových globálních oficiálních rezervách klesl na 58% ze 73% v roce 2001 – tedy v době, kdy byl, slovy Jena, "nezpochybnitelným hegemonickým rezervou".

Dolar utrpěl v roce 2022 ohromující kolaps svého podílu na trhu jako rezervní měna, pravděpodobně kvůli tvrdému používání sankcí. Výjimečné akce USA a jejich spojenců proti Rusku vyděsily velké země držící rezervy – většinu globálního Jihu, rozvíjející se ekonomiky, tvrdí Jen.

Co k tomu dodat?

XXXX